

L E G E

cu privire la stabilirea principiilor și a cerințelor generale ale legislației privind siguranța alimentelor

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta legea, armonizată cu capitolele I și II din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 31 din 1 februarie 2002, creează cadrul legal privind siguranța alimentelor.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul, scopul și domeniile de aplicare a prezentei legi

(1) Prezenta lege are drept scop atingerea unui înalt nivel de protecție a sănătății umane și a intereselor consumatorului privind siguranța alimentelor, ținând cont de diversitatea aprovizionării cu produse alimentare, inclusiv cu produse tradiționale, asigurând funcționarea eficientă a pieței naționale.

(2) Pentru atingerea scopului prevăzut la alin. (1), prezenta lege:

a) stabilește principii generale față de legislația care reglementează domeniile privind produsele alimentare, precum și hrana pentru animale, în general, siguranța acestora, în special;

b) instituie Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, stabilește și definește domeniile de competență ale acesteia și ale Ministerului Sănătății privind siguranța produselor alimentare și a hranei pentru animale;

c) consolidează cadrul juridic și instituțional privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale.

(3) Prevederile prezentei legi se aplică la toate etapele lanțului alimentar.

(4) Prin derogare de la alin. (3), legea nu se aplică producției primare destinate consumului casnic sau preparării, manipulării ori depozitării produselor alimentare pentru consumul casnic.

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

analiză a riscului – proces care cuprinde trei componente interconectate: evaluarea riscului, gestiunea riscului și comunicarea riscului;

autoritate competentă – autoritate centrală care dispune de competența de a organiza controale oficiale;

business alimentar – orice afacere, indiferent dacă activează pentru a obține profit sau nu și indiferent dacă este publică sau privată, care se desfășoară în orice etapă a lanțului alimentar;

comerț cu amănuntul – manipulare sau operare a unui punct de depozitare, comercializare sau livrare către consumatorul final a alimentelor, care include și distribuția prin terminale, operațiuni de catering, cantine de pe lângă instituții, catering instituțional, restaurante și alte operațiuni similare în domeniul serviciilor alimentare, magazine, centre de distribuție și puncte de comercializare angro, supermarketuri;

comunicare a riscului – schimb interactiv de informații și de opinii, pe întreaga durată a procesului de analiză a riscului, cu privire la pericole și la riscuri, la factori corelați riscului și la percepția riscului dintre evaluatorii riscului, gestionarii riscului, unitățile care operează în sectorul hranei animalelor și cele cu profil alimentar, comunitatea academică și alte părți interesate, inclusiv explicarea constatărilor evaluării riscului și a bazei deciziilor de gestiune a riscurilor;

consumator final – ultimul consumator al unui produs alimentar care nu folosește produsul ca parte a unei operațiuni sau activități din domeniul de activitate al unei întreprinderi din businessul alimentar;

control oficial – orice formă de control organizat de autoritatea competentă în vederea verificării conformității cu legislația a întregului lanț alimentar;

evaluare a riscului – proces cu baze științifice constând din 4 etape: identificarea pericolului, caracterizarea pericolului, evaluarea expunerii caracterizarea riscului;

gestiune a riscului – proces, diferit de evaluarea riscului, de apreciere a politicilor alternative prin consultare a părților interesate, luându-se în considerare evaluarea riscului și țăal factori legitimi și, dacă este necesar, selectându-se opțiunile de prevenire și de control adecvate;

hrană pentru animale – orice substanță sau produs, inclusiv aditivi, indiferent dacă sînt procesate, parțial procesate sau neprocesate, destinate folosirii în nutriția animalelor;

lanț alimentar – proces cuprinzînd etape, inclusiv importul, începînd cu și incluzînd producția primară a unui produs alimentar, pînă la și incluzînd depozitarea, transportul, vînzarea sau furnizarea către consumatorul final și, după caz, importul, fabricarea, depozitarea, procesarea, transportul, distribuția, vînzarea și furnizarea hranei pentru animale;

legislație alimentară – acte legislative, decrete ale Președintelui Republicii Moldova, hotărîri ale Guvernului, reguli și norme sanitare, igienice, sanitar-veterinare, fitosanitare, standarde, alte documente normative pertinente referitoare la produse alimentare în general și la siguranța produselor alimentare în special, la nivel național, ce acoperă întregul lanț alimentar și hrana pentru animale produsă sau folosită pentru hrănirea animalelor de la care se obțin produse alimentare;

operator din businessul alimentar – persoană fizică sau persoană juridică responsabilă de respectarea cerințelor legislației alimentare în unitățile cu profil alimentar aflate sub controlul ei;

operator din domeniul hranei pentru animale – persoană fizică sau persoană juridică responsabilă de asigurarea conformității cu legislația alimentară în unitatea care operează în sectorul hranei pentru animale aflată sub controlul său;

organ de control – organ căruia autoritatea competentă i-a delegat anumite atribuții de control oficial;

pericol – agent biologic, chimic sau fizic aflat în produse alimentare sau în hrana pentru animale sau o stare a acestora, avînd potențialul de a cauza un efect negativ asupra sănătății;

punere pe piață – deținere a produselor alimentare sau a hranei pentru animale în scopul comercializării, inclusiv oferirea spre vânzare sau orice altă formă de transfer, indiferent dacă este gratuit sau nu, comercializarea, distribuția și alte forme de transfer;

producție primară – producere, creștere sau cultivare a produselor primare, incluzând recoltarea, mulsul și producția de animale de crescătorie înainte de sacrificare, de asemenea vânătoarea și pescuitul, precum și colectarea produselor de la animale și plante sălbatice;

produs alimentar sau aliment – orice substanță sau produs, indiferent dacă este prelucrat, parțial prelucrat sau neprelucrat, destinat sau prevăzut în mod rezonabil a fi ingerat de oameni. Produsele alimentare includ băuturile, guma de mestecat și orice substanță, inclusiv apa, încorporată în mod intenționat în produse alimentare în timpul producerii, preparării sau tratării lor. Ele includ apa după punctul de conformitate, așa cum este definit în continuare:

1) în cazul apei furnizate printr-o rețea de distribuție, în punctul din interiorul unei incinte sau al unei unități în care aceasta curge din robinetele folosite în mod normal pentru consumul uman;

2) în cazul apei furnizate dintr-un rezervor, în punctul în care aceasta curge din rezervor;

3) în cazul apei îmbuteliate în sticle sau recipiente destinate comercializării, în punctul în care aceasta este îmbuteliată în sticle sau recipiente;

4) în cazul apei folosite într-o întreprindere alimentară, în punctul în care apa este utilizată în întreprindere.

Produsele alimentare nu includ:

- a) hrana pentru animale;
- b) animalele vii, în afara cazurilor în care sînt pregătite spre a fi puse pe piață pentru consumul uman;
- c) plantele înainte de a fi recoltate;
- d) medicamentele;
- e) cosmeticele;
- f) tutunul și produsele din tutun;
- g) substanțele stupefiante sau psihotrope;
- h) reziduurile și substanțele contaminante;

risc – funcție a probabilității unui efect negativ asupra sănătății și gravitatea acestui efect, determinat de un pericol;

trasabilitate – capacitate de a depista a urmări anumite produse alimentare, hrana pentru animale, un animal de la care se obține produse alimentare sau o substanță destinată încorporării sau care este de așteptat să fie încorporată în anumite produse alimentare sau în hrană pentru animale, pe parcursul întregului

lanț alimentar; operații sau activități din domeniul de activitate al unei întreprinderi cu profil alimentar;

unitate care operează în sectorul hranei pentru animale – orice unitate, publică sau privată, indiferent dacă activează pentru a obține profit sau nu, care desfășoară orice operațiuni de fabricare, procesare, depozitare, transport, comercializare sau distribuție a hranei pentru animale, inclusiv orice producător care produce, procesează sau depozitează hrană pentru animale în propria sa unitate.

Articolul 3. Obiectivele generale ale legislației privind siguranța alimentelor

(1) Obiectivele generale ale legislației privind siguranța alimentelor sînt:

a) atingerea unui nivel înalt de protecție a vieții și a sănătății umane, a intereselor consumatorului, practicile corecte în comerțul alimentar, luîndu-se în considerare sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și protecția mediului înconjurător;

b) facilitarea schimburilor comerciale dintre Republica Moldova și alte țări, fabricarea și comercializarea produselor alimentare și a hranei pentru animale, în conformitate cu obiectivele și principiile generale.

(2) Dacă există standarde internaționale a căror implementare este iminentă, ele sînt luate în considerare la dezvoltarea sau la armonizarea legislației privind siguranța alimentelor, cu excepția cazurilor în care aceste standarde sau părți relevante ale lor ar fi ineficiente sau nepotrivite pentru atingerea obiectivelor legitime ale legislației privind siguranța alimentelor ori ar avea ca rezultat un nivel diferit de protecție față de cel stabilit ca fiind conform cerințelor Uniunii Europene.

Capitolul II

LEGISLAȚIA PRIVIND SIGURANȚA ALIMENTELOR ȘI A HRANEI PENTRU ANIMALE

Secțiunea 1

Principiile generale ale legislației privind siguranța alimentelor

Articolul 4. Analiza riscurilor

(1) Pentru realizarea obiectivului general al unui nivel înalt de protecție a vieții și a sănătății umane, legislația alimentară se bazează pe analiza riscurilor, cu excepția cazurilor în care această abordare nu este adecvată circumstanțelor sau naturii măsurii.

(2) Evaluarea riscului se bazează pe informațiile științifice disponibile și se realizează în mod independent, obiectiv și transparent.

(3) Gestiunea riscului ia în considerare rezultatele evaluării riscului și, în special, avizele instituțiilor naționale și internaționale în domeniul siguranței alimentelor, alți factori legitimi în domeniu, precum principiul precauției.

Articolul 5. Principiul precauției

(1) În împrejurări specifice în care, în urma unei evaluări a informațiilor disponibile, este identificată posibilitatea unor efecte dăunătoare asupra sănătății, dar persistă incertitudinea științifică, vor fi adoptate măsuri provizorii de gestiune a riscului, necesare pentru asigurarea unui nivel înalt de protecție a sănătății consumatorului, pînă la apariția unor noi informații științifice pentru o evaluare mai cuprinzătoare a riscului.

(2) Măsurile adoptate în temeiul alin. (1) trebuie să fie proporționale și să nu limiteze comerțul mai mult decît este necesar pentru a atinge un înalt nivel de protecție a sănătății, acordîndu-se atenție fezabilității tehnice și economice, altor factori considerați legitimi pentru problema evaluării riscului. Măsurile se revizuiesc într-o perioadă rezonabilă de timp, în funcție de natura riscului identificat pentru viață sau sănătate, precum și de tipul informațiilor științifice necesare pentru clarificarea incertitudinii științifice și pentru realizarea unei evaluări mai cuprinzătoare a riscului.

Articolul 6. Protecția intereselor consumatorului

Legislația privind siguranța alimentelor vizează protejarea intereselor consumatorului, îi oferă o bază care să îi permită a face alegerea în cunoștință de cauză a alimentelor pe care le consumă, avînd drept scop prevenirea:

- a) practicilor comerciale incorecte;
- b) contrafacerii produselor alimentare;
- c) oricăror alte practici care pot induce în eroare consumatorul.

Secțiunea a 2-a

Principiile transparenței

Articolul 7. Consultarea cu societatea civilă

Societatea civilă este consultată în mod deschis și transparent, direct sau prin organisme reprezentative, în timpul pregătirii, evaluării și revizuirii legislației alimentare.

Articolul 8. Informarea societății civile

Fără a aduce atingere dispozițiilor aplicabile din legislația privind accesul la documente, în cazul în care există motive rezonabile să se suspecteze că anumite produse alimentare sau hrană pentru animale pot prezenta un risc pentru sănătatea umană sau pentru sănătatea animală, autoritățile competente, în funcție de natura, de gravitatea și dimensiunile riscului, vor lua măsuri adecvate în vederea informării societății civile despre natura riscului pentru sănătate, despre identificarea produselor alimentare sau a hranei pentru animale, despre tipul de produse alimentare sau de hrană pentru animale pe care le pot prezenta și despre măsurile luate ori pe cale de a fi luate pentru a preveni, reduce sau elimina acest risc.

Secțiunea a 3-a

Obligațiile generale în comerțul cu produse alimentare și cu hrană pentru animale

Articolul 9. Produsele alimentare și hrana pentru animale importate în Republica Moldova

Produsele alimentare și hrana pentru animale importate în Republica Moldova pentru a fi puse pe piață trebuie să satisfacă cerințele din legislația alimentară în vigoare și condițiile recunoscute ca fiind cel puțin echivalente cu acestea sau, în cazul acordurilor specifice încheiate între Republica Moldova și țara exportatoare, să satisfacă cerințele din respectivul document.

Articolul 10. Standardele internaționale

Prin Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, Republica Moldova:

- a) contribuie la elaborarea de standarde tehnice internaționale privind produsele alimentare și hrana pentru animale, de standarde sanitare și fitosanitare;
- b) promovează coordonarea activității îndreptate spre respectarea standardelor de siguranță a alimentelor și a hranei pentru animale, desfășurată de organizații guvernamentale și neguvernamentale internaționale;
- c) contribuie, în cazul în care acest lucru este relevant și adecvat, la dezvoltarea acordurilor privind recunoașterea echivalenței măsurilor specifice privind siguranța produselor alimentare și a hranei pentru animale;
- d) promovează coerența dintre standardele tehnice internaționale și legislația națională în domeniul siguranței alimentelor, asigurând totodată ca nivelul înalt de protecție să nu fie diminuat.

Secțiunea a 4-a

Cerințele generale ale legislației privind siguranța alimentelor

Articolul 11. Cerințele pentru siguranța alimentelor

(1) Produsele alimentare care nu prezintă siguranță nu vor fi plasate pe piață.

(2) Se consideră că produsele alimentare nu prezintă siguranță atunci când:

- a) sînt dăunătoare sănătății;
- b) nu sînt adecvate consumului uman.

(3) Atunci cînd se determină dacă un aliment prezintă sau nu siguranță, trebuie să se aibă în vedere:

a) condițiile de folosire a alimentului de către consumator și în fiecare etapă a lanțului alimentar;

b) informațiile furnizate consumatorului, inclusiv informațiile de pe etichetă sau alte informații general disponibile pentru consumator în privința evitării unor anumite efecte negative asupra sănătății ale unui anumit produs alimentar sau ale unei anumite categorii de produse alimentare.

(4) Atunci cînd se determină dacă un produs alimentar dăunează sănătății, trebuie să se aibă în vedere:

a) efectele toxice cumulative probabile;

b) sensibilitatea deosebită, din punctul de vedere al sănătății, a unei categorii specifice de consumatori cărora le este destinat produsul alimentar.

(5) Atunci cînd se determină dacă un produs alimentar nu prezintă siguranță pentru consumul uman, trebuie să se aibă în vedere dacă este inacceptabil pentru consumul uman potrivit folosirii căreia îi era destinat, din motive de contaminare, indiferent dacă aceasta se face printr-o substanță străină sau în alt mod, sau prin putrefacție, deteriorare ori descompunere.

(6) În cazul în care un produs alimentar care nu prezintă siguranță face parte dintr-un transport, dintr-un lot sau dintr-o livrare de mărfuri alimentare de la o sursă sau din aceeași clasă ori avînd aceeași descriere, se presupune că toate produsele alimentare din respectivul transport, lot sau din respectiva livrare nu prezintă nici ele siguranță, cu excepția cazurilor în care, în urma unei evaluări detaliate, nu există nicio dovadă care să indice că restul lotului, transportului sau al livrării nu prezintă siguranță.

(7) Produsele alimentare care sînt în conformitate cu cerințele speciale ce reglementează siguranța alimentelor se consideră ca neprezentînd riscuri în măsura în care sînt acoperite aspectele acestor cerințe.

(8) Conformitatea unui produs alimentar cu cerințele specifice aplicabile acelui produs alimentar nu împiedică organul de control abilitat să ia măsuri adecvate de impunere a restricțiilor privind punerea pe piață ori să solicite retragerea lui de pe piață în cazul în care există motive pentru a suspecta că, în pofida acestei conformități, produsul alimentar respectiv nu prezintă siguranță.

Articolul 12. Cerințele față de siguranța hranei pentru animale

(1) Hrana pentru animale nu se pune pe piață și nu se dă nici unui animal de la care se obțin produse alimentare dacă nu prezintă siguranță.

(2) Se consideră că folosirea hranei pentru animale nu prezintă siguranță în cazul în care:

- a) are un efect negativ asupra sănătății umane ori a sănătății animale;
- b) produsele alimentare obținute de la animale pentru producția de alimente devin un factor de risc pentru consumul uman.

(3) În cazul în care o anumită hrană pentru animale a fost identificată că nu prezintă siguranță și provine dintr-un transport, lot sau dintr-o livrare de hrană pentru animalele din aceeași clasă ori avînd aceeași descriere, se presupune că întreaga cantitate de hrană din acel transport, lot sau din acea livrare este afectată, cu excepția cazului în care, în urma unei evaluări detaliate în baza cerințelor privind siguranța hranei pentru animale, nu există nicio dovadă că restul transportului, lotului sau al livrării nu prezintă siguranță.

(4) Hrana pentru animale conformă cerințelor specifice care reglementează siguranța hranei pentru animale este considerată de calitate sigură din perspectiva aspectelor prevăzute în aceste cerințe.

(5) Conformitatea unei hrane pentru animale cu cerințele specifice aplicabile acelei hrane nu împiedică organul de control abilitat să ia măsurile de rigoare pentru a impune restricții privind punerea pe piață ori să solicite retragerea ei de pe piață în cazul în care există motive să se considere că, în pofida acestei conformități, hrana nu prezintă siguranță.

Articolul 13. Prezentarea

Fără a aduce atingere dispozițiilor speciale din legislația alimentară, etichetarea, publicitatea și prezentarea produselor alimentare sau a hranei pentru

animale, inclusiv forma, aspectul sau ambalajul lor, materialele de ambalare folosite, modul în care sînt aranjate și cadrul în care sînt expuse, precum și informațiile oferite în legătură cu acestea prin orice mijloace de informare nu trebuie să inducă în eroare consumatorul.

Articolul 14. Responsabilii de implementarea legislației privind siguranța alimentelor

(1) Operatorii din businessul alimentar și operatorii din domeniul hranei pentru animale sînt responsabili, pe întregul lanț alimentar, în cadrul întreprinderilor de sub controlul lor, ca produsele alimentare sau hrana pentru animale să întrunească cerințele legislației privind siguranța alimentelor care sînt relevante pentru activitățile lor și sînt obligați să verifice îndeplinirea acestor cerințe.

(2) Autoritatea competentă este responsabilă de siguranța alimentelor, monitorizează și verifică respectarea cerințelor relevante ale legislației privind siguranța alimentelor de către operatorii din businessul alimentar și operatorii din domeniul hranei pentru animale pe întregul lanț alimentar. În acest scop, organul de control abilitat va practica un sistem de controale oficiale și alte activități, inclusiv comunicarea către public a siguranței și riscului produselor alimentare și hranei pentru animale, supravegherea siguranței alimentelor și a hranei pentru animale și alte acțiuni de monitorizare cuprinzînd toate etapele lanțului alimentar.

(3) Guvernul, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare și/sau Ministerul Sănătății, după caz, vor elabora și propune spre adoptare norme privind măsurile și penalizările aplicabile pentru încălcarea legislației privind siguranța alimentelor și hranei pentru animale. Măsurile și penalizările prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și descurajante.

Articolul 15. Trasabilitatea

(1) Trasabilitatea produselor alimentare, a hranei pentru animale, a plantelor și animalelor producătoare de alimente, precum și a oricăror alte substanțe proiectate sau destinate a fi încorporate în aliment sau în hrană pentru animale, se stabilește pentru toate etapele lanțului alimentar.

(2) Operatorii din businessul alimentar și operatorii din domeniul hranei pentru animale vor dispune de capacități pentru a identifica orice persoană de la care au fost aprovizionați cu alimente, hrană pentru animale, cu orice animal de la care se obțin produse alimentare sau cu orice substanță destinată sau prevăzută să fie încorporată într-un aliment sau într-o hrană pentru animale. În acest scop,

operatorii vor dispune de sisteme și de proceduri care permit ca aceste informații să fie puse la dispoziția organului de control abilitat, la cerere.

(3) Operatorii din businessul alimentar și operatorii din domeniul hranei pentru animale vor dispune de sisteme și de proceduri pentru identificarea persoanelor către care au fost furnizate produsele lor. Aceste informații sînt puse la dispoziția autorităților competente, la cerere.

(4) Produsele alimentare sau hrana pentru animale care sînt puse pe piață ori care urmează să fie comercializate în Republica Moldova se etichetează ori se identifică, pentru a facilita trasabilitatea lor, prin documente sau informații adecvate, în conformitate cu cerințele specifice.

Articolul 16. Responsabilitățile operatorilor din businessul alimentar privind siguranța alimentelor

(1) În cazul în care operatorul din businessul alimentar consideră sau are motive să creadă că un produs alimentar pe care l-a importat, produs, procesat, fabricat sau distribuit nu satisface cerințele privind siguranța alimentelor, el inițiază de îndată procedurile pentru retragerea produsului alimentar de pe piață dacă produsul alimentar a ieșit de sub controlul său imediat și informează despre aceasta organul de control abilitat. În cazul în care produsul ar putea să fi ajuns la consumator, operatorul informează, în mod eficient și precis, consumatorul în legătură cu motivul retragerii produsului și, dacă este necesar, retrage de la consumator produsele deja livrate, atunci cînd alte măsuri nu sînt suficiente pentru a atinge un nivel ridicat de protecție a sănătății.

(2) Operatorul din businessul alimentar responsabil de activități de vânzare cu amănuntul și de distribuție care nu afectează ambalarea, etichetarea, siguranța sau integritatea produselor alimentare inițiază, în limitele activităților sale, proceduri de retragere de pe piață a produselor care nu îndeplinesc cerințele de siguranță a produselor alimentare și participă la procesul de siguranță a produselor alimentare, transmițînd mai departe informațiile necesare pentru trasabilitatea unui produs alimentar, cooperînd la acțiunile întreprinse de producători, procesatori, fabricanți și/sau de organul de control abilitat.

(3) Operatorul din businessul alimentar informează de îndată organul de control abilitat dacă el consideră sau are motive să creadă că un produs alimentar care este pus pe piață poate fi dăunător pentru sănătatea umană. Operatorul informează organul de control abilitat despre acțiunile întreprinse pentru prevenirea riscurilor asupra consumatorului final și nu împiedică sau descurajează orice persoană să coopereze, în conformitate cu legislația și practica legală, cu

autoritățile administrației publice, în cazul în care aceasta ar putea preveni, reduce sau elimina un risc rezultat dintr-un produs alimentar.

(4) Operatorii din businessul alimentar cooperează cu organul de control abilitat la acțiunile întreprinse pentru evitarea sau reducerea riscurilor prezentate de un produs alimentar pe care ei îl furnizează ori l-au furnizat.

Articolul 17. Responsabilitățile operatorilor din domeniul hranei pentru animale

(1) În cazul în care operatorul din domeniul hranei pentru animale consideră sau are motive să creadă că o anumită hrană pentru animale care a fost importată, produsă, procesată, fabricată sau distribuită nu satisface cerințele de siguranță privind hrana pentru animale, el inițiază de îndată procedurile pentru retragerea hranei pentru animale respective de pe piață și informează despre aceasta organul de control abilitat. În aceste împrejurări sau în cazul în care transportul, lotul sau livrarea de hrană pentru animale nu îndeplinește cerințele pentru siguranța hranei pentru animale, această hrană urmează să fie distrusă, cu excepția cazurilor în care organul de control abilitat ia o altă decizie. Operatorul va informa, eficient și precis, gestionarii hranei pentru animale despre motivul retragerii acesteia și, dacă este necesar, va retrage de la ei produsele care le-au fost deja furnizate, atunci când alte măsuri nu sînt suficiente pentru realizarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății.

(2) Operatorul din domeniul hranei pentru animale responsabil de activități de vânzare cu amănuntul și de distribuție care nu afectează ambalarea, etichetarea, siguranța sau integritatea hranei pentru animale inițiază, în limitele activităților sale, proceduri de retragere de pe piață a produselor care nu sînt în conformitate cu cerințele de siguranță și participă la procesul de siguranță a produselor alimentare, transmițînd mai departe informațiile necesare pentru trasabilitatea hranei pentru animale, cooperînd la acțiunile întreprinse de producători, prelucrători, fabricanți și/sau de organul de control abilitat.

(3) Operatorul din domeniul hranei pentru animale trebuie să informeze imediat organul de control abilitat în cazul în care consideră sau are motive să creadă că o anumită hrană pentru animale pusă pe piață ar putea să nu satisfacă cerințele de siguranță privind hrana pentru animale. El informează organul de control abilitat despre acțiunile întreprinse pentru prevenirea riscurilor rezultate din folosirea hranei pentru animale și nu împiedică sau descurajează orice persoană să coopereze, în conformitate cu legislația și practica legală, cu organul de control abilitat, în cazul în care aceasta ar putea preveni, reduce sau elimina un risc rezultat dintr-o hrană pentru animale.

(4) Operatorii din domeniul hranei pentru animale colaborează cu organul de control abilitat la acțiunile întreprinse pentru evitarea sau reducerea riscurilor prezentate de o hrană pentru animale, care se furnizează ori a fost furnizată.

Capitolul III

DOMENIILE DE COMPETENȚĂ PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

Articolul 18. Instituirea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.
Domeniile ei de competență

(1) Pentru a se atinge un grad înalt de protecție a sănătății publice și a intereselor consumatorului în ceea ce privește siguranța alimentelor, pentru a se aduce în concordanță cadrul legal și toate prevederile privind siguranța alimentelor, pentru a se asigura inofensivitatea alimentelor și un grad ridicat de trasabilitate la toate etapele lanțului alimentar, pentru creșterea schimbului de mărfuri, eliminarea dublării funcțiilor de control și de supraveghere și reducerea substanțială a poverii financiare a agenților economici, se instituie Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor (denumită în continuare *Agenție*).

(2) Obiectivul general al Agenției este aplicarea principiului de bază al politicii privind siguranța alimentelor „de la fermă la consumator” asupra tuturor etapelor lanțului alimentar, inclusiv producerea de furaje, sănătatea plantelor și animalelor, bunăstarea animalelor, producerea primară, procesarea alimentelor, depozitarea, transportul, comercializarea, precum și importul și exportul lor. Prin urmare, se pune baza principiilor și obligațiilor în domeniul siguranței alimentelor pe întregul lanț alimentar, respectarea acestor principii și obligații de către operatorii antrenați în producerea, procesarea, depozitarea, transportul, distribuția și comercializarea produselor alimentare, precum și a hranei pentru animale, și se va garanta că sînt sigure pentru consumatorul final și nu prezintă vreun risc pentru sănătatea lui.

(3) Domeniile principale de activitate și competențele Agenției sînt:

- a) trasabilitatea animalelor și a produselor alimentare;
- b) bunăstarea animalelor;
- c) controlul sanitar-veterinar;
- d) controlul semincer;
- e) controlul zootehnic;
- f) identificarea, înregistrarea și circulația animalelor;
- g) protecția plantelor și carantina fitosanitară;
- h) siguranța biologică, chimică și fizică a produselor alimentare de origine animală și vegetală;

i) sănătatea animală, combaterea bolilor animale contagioase, zoonozelor și agenților zoonotici;

j) supravegherea și controlul producerii, importului, comercializării, utilizării și depozitării produselor de uz fitosanitar și a fertilizanților;

k) supravegherea și controlul reziduurilor de pesticide, fertilizanților, medicamentelor de uz veterinar și altor contaminanți;

l) supravegherea și controlul importului, producerii, comercializării și folosirii medicamentelor de uz veterinar;

m) supravegherea și controlul producerii alimentelor, al igienei la întreprinderile din sectorul alimentar;

n) supravegherea și controlul producerii hranei pentru animale și a furajelor medicamentoase, al igienei la întreprinderile producătoare de furaj;

o) supravegherea și controlul utilizării organismelor modificate genetic (OMG-uri);

p) supravegherea calității produselor primare, calității produselor alimentare și a hranei pentru animale.

(4) Agenția se află în subordinea Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare.

(5) Finanțarea Agenției se efectuează în limitele prevăzute la bugetul de stat.

(6) Structura, organizarea și funcționarea Agenției se definesc în toate domeniile de evaluare, comunicare și management al riscului, pentru toate aspectele legate de siguranța și de calitatea alimentelor, pe întregul lanț alimentar, pentru îndeplinirea obiectivelor acestei legi și vor fi aprobate de către Guvern.

(7) În vederea realizării obiectivelor prezentei legi, anumite domenii de competență sau părți ale lor pot fi delegate unor autorități corespunzătoare doar în caz de necesitate.

Articolul 19. Competențele Ministerului Sănătății

Competențele Ministerului Sănătății privind supravegherea de stat a sănătății publice în domeniul siguranței alimentelor sînt:

a) identificarea, evaluarea, managementul și comunicarea riscurilor în domeniul inofensivității produselor alimentare pentru sănătatea publică, a stării de sănătate și de nutriție a populației;

b) prevenirea maladiilor provocate de produse alimentare prin realizarea intervențiilor de prevenire primară și secundară;

c) cercetarea epidemiologică și înregistrarea izbucnirilor de boli provocate de produse alimentare;

d) autorizarea și supravegherea pe piață a produselor alimentare noi, a suplimentelor alimentare, a produselor alimentare fortificate, apelor minerale, apei potabile din rețea, a mențiunilor nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare, a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare, aditivilor alimentari, a produselor alimentare pentru sugari și copii mici, a produselor cu destinație nutrițională specială;

e) supravegherea stării de sănătate și a nivelului de cunoștințe al personalului privind normele de igienă în unitățile ce produc, prelucrează, depozitează, transportă și comercializează produse alimentare sau prestează servicii de alimentație publică;

f) avizarea, supravegherea etichetării nutriționale a produselor alimentare pe lanțul producător–consumator în conformitate cu cele declarate sau impuse de legislație;

g) stabilirea parametrilor microbiologici și fizico-chimici, conținutului de reziduuri de pesticide, contaminanți din produsele alimentare cu impact asupra sănătății publice.

Capitolul IV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 20

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 6 luni de la data publicării.

(2) Guvernul, în termen de 4 luni de la data publicării prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației relevante primare în conformitate cu prezenta lege;

b) va aproba structura, efectivul-limită și regulamentul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

MARIAN LUPU

Chișinău, 18 mai 2012.

Nr. 113.